

MÉCSÉS LELKISÉG

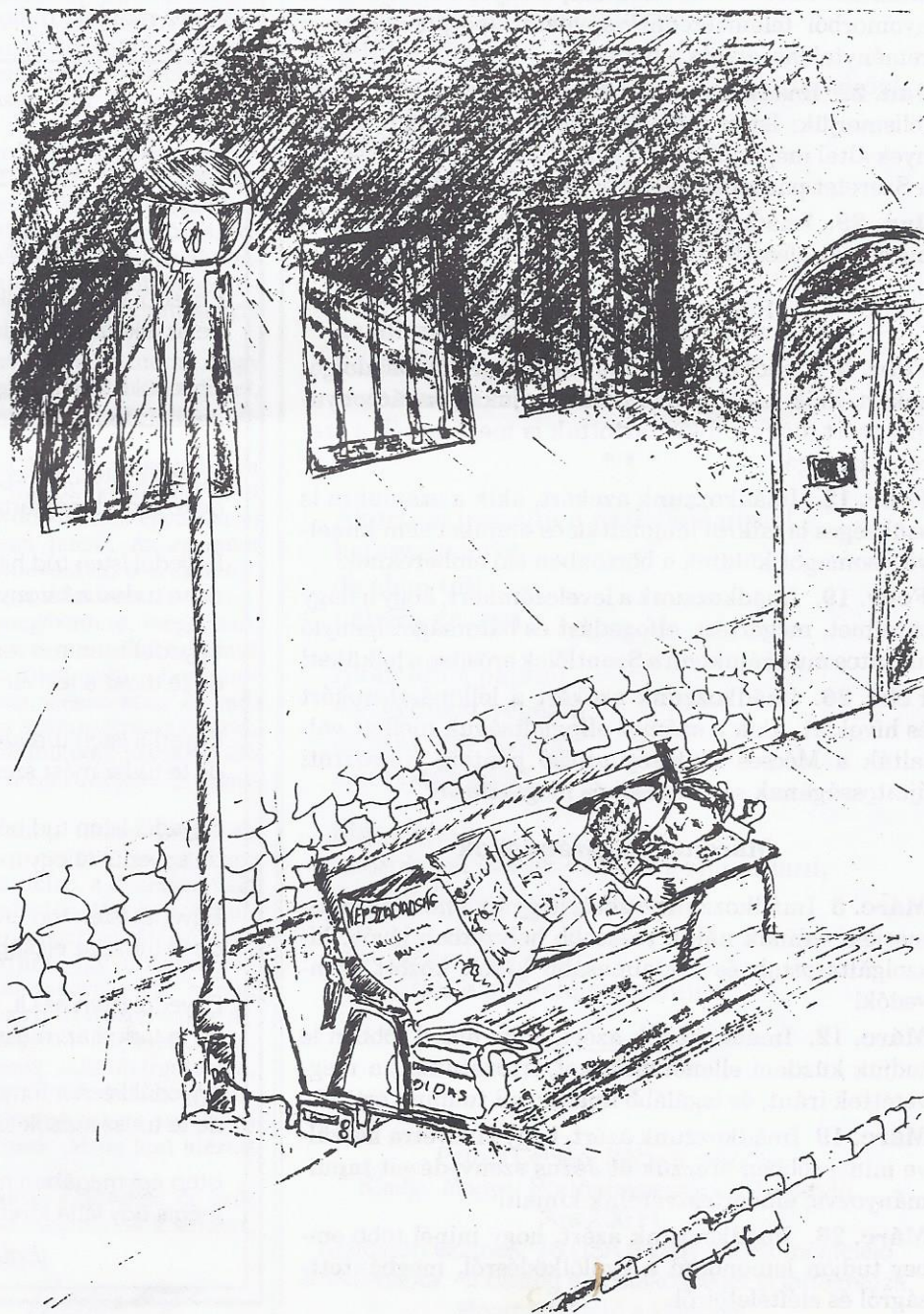
1995. január/február

II. évfolyam 1. szám

Máté 25,36: „...Börtönben voltam és felkerestetek.”

JOBB LATOR

A megvetettek pasztorációját és szociális gondozását végző lelkiségi és módszertani lapja

IMASZÁNDÉKAINK

Januári imaszándékok

Jan. 1. Imádkozzunk azért, elmélkedjünk arról, hogy az új önkormányzatok alázatosan, áldozatosan szolgálják a közérdekeket és bennük az elesettek, a hajléktalanok és a börtönből szabadult talpraállni akarók ügyét.

Jan. 8. Imádkozzunk azért, hogy a Krisztust követők valóban keresztények legyenek: küzdjék le előítéleteiket és önzésüket a börtönből szabadultak megítélésében.

Jan. 15. Imádkozzunk azért és elmélkedjünk arról, hogy ne engedjünk az ügyes jelszavakba burkolt, indulatainkat felszító uszításoknak, mellyel a testi és lelki nyomorból felemelkedni vágyókat tiporjuk vissza a reménytelenségbe és a bűnbe.

Jan. 22 Imádkozzunk és elmélkedjünk azért, hogy felismerjük: Isten szemében nem csak a földi törvények által meghatározott cselekmények elkövetése, de a Szeretet parancsa ellen vétkezők is bűnösök.

Jan. 29. Imádozzunk azért, hogy minél többen felismerjék az elesettekben is Krisztust!

Februári imaszándékok

Febr. 5. Imádkozzunk a büntetésvégrehajtási dolgozókért, akik feláldozták szabadnapjukat, karácsonyukat azért, hogy a fogvatartottak is megérezzék a szeretet melegét!

Febr. 12. Imádkozzunk azokért, akik a számukra is szükséges javaikról lemondtak és erejüket sem kímélve, csomagot küldtek a börtönben élő embereknek!

Febr. 19. Imádkozzunk a levelezőinkért, hogy a nagy türelmet, megértést, elfogadást és bátorságot igénylő alázatos munkájukban a Szentlélek erősítse a lelküket!

Febr. 26. Imádkozzunk azokért a lelkipásztorokért és hívekért, akik a számos elfoglaltságuk mellett vállalták a Mécses Lelkiség utolsó pénteki Keresztúti ájtatosságának szervezését és megtartását!

Márciusi imaszándékok

Márc. 5 Imádkozzunk azért, hogy az emberek felismerjék: vannak náluk rosszabb helyzetben lévők, kiszolgáltatottabb és fájdalmasabb kínok között szenvedők!

Márc. 12. Imádkozzunk azért, hogy minél többen le tudjuk küzdeni ellenérzésünket, irtózatunkat a megvetettek iránt, és legalább imádkozni tudjunk értük!

Márc. 19 Imádkozzunk azért, hogy Húsvétra készülve minél többen érezzük át Jézus szenvedéseit tanulmányozva, embertestvéreink kínjait!

Márc. 26. Imádkozzunk azért, hogy minél több ember tudjon lemondani a gyűlölködésről, megbántottságról és előítéleteiről.

A tartalomból:

<i>Dr. Anton Millner:</i>	
A börtönpasztoráció személyzeti kérdései . . .	4
Pályázat bécsi gyakorlatra	4
<i>Lugosiné Romics Irén:</i>	
Beszámoló az ausztriai St. Pöltenben eltöltött két hónap tapasztalatairól	5
<i>Nagy Ferenc S. J.:</i>	
Példázat az irgalmas szamaritánusról	8
<i>Mosolygó László:</i>	
Imaóra a megvetettekért	12
<i>Szirkik Sándor:</i>	
Merre menjek, mihez kezdjek?	14

Isten számít rád

Egyedül Isten tud alkotni,
de az alkotást te tudod érvényre juttatni.

Egyedül Isten tud életet ajándékozni,
de te tudod tovább adni és óvni.

Egyedül Isten tud egészséget ajándékozni,
de te tudod megtartani és a beteget gyógyítani.

Egyedül Isten tud hitet ajándékozni,
de te tudod a bizonyosságot adni.

Egyedül Isten tud reménységet plántálni,
de te tudsz a testvérnek bizalmat szavazni.

Egyedül Isten tud szeretetet ajándékozni,
de te tudsz mást szeretetre tanítani.

Egyedül Isten tud békét ajándékozni,
de egyedül te egy mosolyt.

Egyedül Isten tud erőt adni,
de te tudsz az elcsüggedtbe erőt önteni.

Egyedül Isten az Út,
de te tudod azt másnak megmutatni.

Egyedül Isten a fény,
de te tudsz mások szemébe ragyogást hozni.

Isten egymagában mindenre képes,
mégis úgy látta jónak, hogy rád is számítson.

(Egy brazil bázisközösség imája)

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

„Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket, mi lesz a jutalmatok?” (Máté 5,46)

„Én pedig ezt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok üldözőitekért...” (Máté 5,44)

Gondolkozzunk el a fenti Szentírási idézeteken!

Az első esetben szeretetünk jutalmát már a viszonzásban elnyerjük. Itt a földön nyerjük el... A jutalmazott cselekedeteinkért miért is várnánk még újabb elismerést az Égben?! – Pedig hányan vagyunk, akik jó embernek, jó kereszténynek valljuk magunkat, látszólag betartjuk az Isten és az Egyházunk parancsait, sőt szeretetünk számos tettével: megbocsátással, lemondással, türelemmel, odaadással, túláradó érzéseinkre szeretjük családtagjainkat, rokonainkat, barátainkat, ismerőseinket, tehát mindazokat, akik viszontszeretnek, viszontszerethetnek bennünket. Ez a földi szeretet, emberi szeretet, mindannyiunk számára szükséges és nélkülözhetetlen! Nélküle magányosnak, kivetettnek, boldogtalannak érezzük magunkat. Sivárnak az életünket és előbb vagy utóbb pszichológiai kezelésre szorulunk... Üdvözülésünkhöz azonban még nem elég.

A második szentírási idézetben Jézus világosan, egyértelműen utasít bennünket az önzetlen, a Krisztusi szeretet gyakorlására! Ebben is mutatja az Ő útját: a keskeny, a nehézségekkel teli, a sokszor fájdalmat is okozó, fáradtsággal járó, de haza, az Atyához vezető utat. (Itt az akadályok leküzdéséért – elsősorban önmagunk leküzdéséért – nem kapunk azonnal beváltható bönokat, de mindegyik közelebb visz Krisztushoz.)

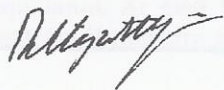
Az életet gyarlón gyakorló ember lévén, jól tudom, hogy parancsszóra szeretni valakit nagyon nehéz, nem is lehet. Főleg, ha az illető ismeretlen, ellenszenves, taszító, ápolatlan, rossz hírű...

Jézus mondta: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük!” (Mt 18,20) Nagyon fontos tény ez! Ugyanis többen együttlenni Vele, a szeretetben való együttlétet jelent. Az egymást szerető együttlét gerjeszti az együttlevőkben a szeretetet, s ez a feldúsult szeretet nyitottá teszi lelkünket, és természeténél fogva kiáradó, másokat megérinteni, megérteni, befogadni akaró, másokért tenni, szeretni akaró lényvé képes formálni bennünket. Minél erőteljesebb a bennünk levő és kiáradó szeretetünk, annál messzebbre és mélyebbre ható, annál inkább képes a számunkra az ijesztő, taszító, keménykérgű, másként gondolkodó, másként élő embertestvéreink megismerésére, megérintésére és támogatására.

A Mécses Lelkiség minden hónap utolsó péntekén tartott Keresztúti ájtatossága a megvetettekért – mint egy lehetőség – alkalmat nyújt az együttlétre, a Jézussal való együttlétre, ahol az Ő szenvedéstörténetének a tanulmányozásán keresztül, azt jobban megértve, átélve, szeretetünk folyamatosan növekedhet. Így alkalmassá válhatunk a mai bűnösök, a mai megvetettek, a mai ellenségeink és üldözőink megértésére, az ő szenvedéseik, megalázottságaik, kiszolgáltatottságaik, félelmeik felismerésére. Így ők kevésbé félelmetesek, inkább irgalomra, lelki és testi támogatásra szoruló testvéreinkké válhatnak, akiken segíteni szükséges, imánkkal és tevéleges szeretetünkkel. Alkalmassá válhatunk Jézus fent idézett parancsainak teljesítésére!

Szentlélek Úristen! Adj szívünkbe készletést és erőt arra, hogy segítségeddel leküzdve az önző ellenállásunkat, Jézus elvárásait teljesíteni tudjuk!

Amen.

PETRUS CEELLEN

RÁCSOK MÖGÖTT

A farizeusok a templomban imádkoznak:

Uram, köszönöm Neked,
hogy én nem vagyok olyan,
mint a bűnözők a börtönben.

A farizeus imádkozik bennem:

Uram, köszönöm Neked,
hogy nem vagyok olyan,
mint itt a gonosztevők és a gyilkosok.
Én mindössze
jogosítvány nélküli vezetés miatt ülök!

Pedig úgy kellene imádkoznom,
mint a vámos:

Ó, Isten, légy irgalmas hozzám a bűnöshöz!

Akartam a rendőrrel
problémáimról beszélni,
de őt csak a
tettem érdekelte.

El akartam mesélni
az államügyésznek gyermekkoromat,
de az esetemmel
nem tudott mit kezdeni.

Akartam beszélni a pszichológussal
betegségemről,
de elém tett
néhány tesztet.

Akartam a papnál
életgyónást végezni,
de csak egy csomag
cigaretta adott.

Már régóta
akarok valakinek mindent elmondani,
de ember nem hallgat meg.

Hát Neked, Istenem,
nyitottak-e a füleid számomra?

Petrus Ceelen: Rácsok mögött

Kiadja: Magyar Börtönpasztorációs Társaság

Ára 200 Ft.

Külföldön élőknek: 10 USA \$ vagy ennek megfelelő értékű valuta. Az összeg a postaköltséget is tartalmazza. Megrendelhető a kiadónál.

Dr. Anton Millner

A börtönpasztoráció személyzeti kérdései

Amikor az emberek különleges helyzetükre való tekintettel – mint pl. a betegség, testi vagy lelki korlátozottság, katonai szolgálat, börtönviselés – hosszabb ideig különleges intézetben tartózkodnak, s emiatt nem gondolhatják őket az általános lelkipásztorkodás, meg kell szervezni számukra a sajátos lelkipásztori ellátást. Az intézeti lelkipásztorkodás igyekszik kielégíteni ezeket a rendkívüli igényeket, míg a plébániai lelkipásztorkodás legtöbbször képtelen törődni az említett embercsoportokkal.

Az egyházi törvénykönyv (CIC) az intézeti lelkipásztorkodást tárgyalja az 564–572. kánonokban. Ajánlja a káplán alkalmazását (564. c.), ő azonban köteles közreműködni a plébánossal, akinek a területén van az az intézet, amelyet a káplán lát el (571. c.).

A paphiány szükségessé teszi a nem-papok (diakónusok, lelkipásztori kiegészítők és -kiszolgálók) alkalmazását a börtönpasztorációban egyházmegyénk területén is. Már meg is kezdtük a felkészülést erre az új helyzetre.

Mivel a börtönllelkipásztor munkája igen összetett, ezért szükséges a megfelelő kiképzés a személyi érettség, az élettapasztalat és a gyakorlat mellett a lelkipásztori szolgálatban. Korlátozott az eredményessége a rövid ideig tartó alkalmazásnak, amit pl. gyakorolunk a papjelöltek képzésének keretében. Ilyenkor ugyanis nagyon kevés tapasztalatra tehetnek szert a börtönben. Az önálló munkához nem fog rendelkezni az ilyen egyén kellő tapasztalattal. Ehhez járulnak a jogi nehézségek is, mint pl. az, hogy nem engedélyezik a kapukulcs kiadását kezdőknek. Szükséges tehát, hogy a fogházi munkára jelölt egyén legyen kész a többéves lelkipásztori gyakorlatra. Ez persze csak azoknál érvényesül, akik szeretik ezt a munkát és érdeklődnek iránta. Tapasztalatom szerint, a börtönllelkipásztor munkájánál előtérben áll az ígértetés és a szociál-karitatív tevékenység. Ha tehát az intézetet nem-pap lelkipásztor látja el, akkor szükséges, hogy az illetékes plébános bejárjon az intézetbe szükség szerint és megszabott időközökben, és kiosztja a szentségeket. A Szentszék és az Osztrák Köztársaság között 1933. június 5-én megkötött konkordátum értelmében az elsődleges lelkipásztor az a plébános, akinek a területén áll a börtön. Számára mindenkor biztosított a belépés a börtönbe, hogy ott hivatását szabadon gyakorolhassa. Jelenleg a bécsi érsekség területén egy-egy diakónus látja el a hirtenbergi és a müncheni börtönöket.

A börtönpasztoráció alkalmas jelöltjeinek kiválasztása és kiképzése különleges feladata a plébániának, amely területén a börtön áll, az egyházmegyei vikáriátusnak és a püspökségnek egyaránt. A Bécsi Főhivatású Lelkipásztori Központ szívesen ad tanácsokat és segít a képzésben is. Már elkészült egy egyhetes képzési program és a gyakorlatban is már kipróbáltuk. Eközben megismerkedik a jelölt a börtönpasztoráció és a börtönből szabadultak lelki gondozásának minden elméleti és gyakorlati szempontjával. Ez az egy hét alatt a Bécsi Központi Börtön vendégszobájában lakhatnak a jelöltek. Így biztosított, hogy a tanfolyamot intenzíven szervezzük, s teljesen átéljük.

Ezt a lehetőséget elsősorban azok számára tartogatjuk, akik mellékállásban börtönllelkipásztorok. Ők az Igazságügyi Minisztériummal kötnek munkaszerződést. Munkájukért csak átlagbért (kb. 1800 ASch) kapnak havonta. Útiköltségüket nem fedezi.

Más a helyzete a főhivatású börtönllelkipásztornak. Őt is az Igazságügyi Minisztérium alkalmazza és fizeti is. Alkalmazásának feltétele a teológiai tanulmányok befejezése.

(Fordította: dr. Teleki Béla)

Felhívás

Belső készíttést érő önkéntes munkatársakat keresünk és szeretettel várunk, akik az alább ismertetett tanácsadó, szolgáltató „irodák” és ebben közreműködő szakemberek szervezését és működését vállalják!

A MÉCSSES SZERETETSZOLGÁLAT
tanácsadó, szolgáltató irodáinak tevékenysége

Célja: A börtönben élők családjaiknak, a börtönből szabadultak és családjaiknak, valamint más, az élet perifériájára szorult emberek pl.: hajléktalanok részére tanácsadás, egészségügyi, életvezetési, jogi, gyakorlati, lelki, munkaügyi stb. tanácsadás.

– A börtönben élők és családtagjai közötti kapcsolat segítése.

– Az egészségügy látókörén kívül élők bizonyos kontrolálása: orvosi vizsgálata, szakrendelésre utalása, gyógyszerrel ellátása.

– Együttműködve más karitatív szervezetekkel, önkormányzatokkal: napi egyszeri meleg étellel ellátása, ruházatának kiegészítése, nappali melegedő – programokat biztosítva – valamint éjjeli menedékhely kialakítása. (Az utóbbi szolgáltatások a hely adottságoktól függően, esetleg az irodától távolabbi helyen is.)

Személyi feltétel: önkéntes szakemberek ellenszolgáltatás nélküli, társadalmi munkában.

Szakember szükséglet: általános orvos, pszichiáter és/vagy pszichológus, büntetőjogász, polgári jogász, bv. szakember, rendőrtiszt, lelkészek, szociális munkás, munkaügyi központ küldötte, egyéb.

Működése: heti/havi egy vagy több alkalommal (a helyi lehetőségek függvényében) 2–2 óra ügyelet, mely időtartamban a jelentkezőket fogadják az ügyeletes munkatársak. (Mindig 2–2 fő). Amennyiben a probléma az ügyeletesek kompetenciájába tartozik, foglalkoznak vele, ha nem, akkor az illetékes munkatársakhoz az előre megadott helyre és időre küldik a rászorulókat. Szükség esetén ruházattal, vagy/és étkezési jeggyel, élelmi-szerutalvánnyal, tüzelőutalvánnyal látják el.) Amennyiben az adott helyen lehetséges: éjjeli menedékhelyre, átmeneti szállásra, st. adnak beutalót.)

Már működő irodák: Szekszárd, Lovasberény

Pályázat

**katolikus börtönllelkipásztorok részére
bécsi gyakorlatra**

A praktikum helye: Bécs, Központi Börtön

Időtartam: 5 napos, hétfői kezdettel.

Szállás, étkezés biztosított – ingyenes.

Utazás: önköltséges.

A praktikumot vezeti: Dr. Anton Millner, az osztrák börtönllelkipásztori szolgálat vezetője.

Jelentkezési feltételek:

- 1. börtönllelkipásztori feladat végzése vagy belső készíttetés e tevékenységre
- 2. a német nyelv ismerete, legalább társalgási szinten.

Jelentkezés: folyamatosan

Mécses Szeretetszolgálat,

Magyar Börtönpasztorációs Társaság

6753 Szeged-Tápé, Heller köz 6. Tel.: 62/325-139

Dr. Majzik Mátyás,

a katolikus börtönllelkipásztori szolgálat
megbízott vezetője

Lugosiné Romics Irén

bv. dolgozó, a Mécses Szeretetszolgálat Szekszárdi tanácsadó és támogató irodájának vezetője

BESZÁMOLÓ

az ausztriai St. Pöltenben eltöltött két hónap tapasztalatairól

I. Emmausz közösségek

1994. május 1-től ismerkedhettem St. Pöltenben az Emmausz Közösség munkájával.

Az Emmaus Közösségek alapítása Pier Abbé nevéhez fűződik. Pier Abbé 1949-ben egy reményt vesztett öngyilkosságra készülő embert fogadott be, és mentette meg. Később egyre több hajléktalan embert fogadott be. Koldulásból szerzett pénzzel vásároltak egy romos épületet, amit közösen hoztak helyre.

1946 óta 36 országban, sőt 1994-től 37-ben, 282 városban létezik Emmausz közösség. Franciaországban pl. 181 helyen. Ezek a közösségek nem mindenben járnak ugyanazt az utat. Minden közösség a saját országának problémájával szeretne megküzdeni. Általában egyházi közösségek működtetik, de van olyan is – mint pl. St. Pöltenben – ahol állami segítséget is igénybe vesznek. Ez persze azzal is jár, hogy állami ellenőrzés alatt is állnak. A lehetőségek viszont sokkal jobbak.

1992-ben Pier Abbé Kölnben az Emmausz Közösségek vezetőinek értekezletén meghirdette a volt szoc. országokkal való kapcsolat felvételét. Ennek eredményeként 1994-ben Lengyelország Lublin városa csatlakozási kérelmet nyújtott be.

Anyagi segítségként megrendezték 1994. május 27–29 között az európai Emmaus Közösségek vásárát. Kölnben bonyolították le egy stadionban óriási sikerrel. A vásár bevételét Lublin alakulóban levő közössége kapta.

II. Emmaus Közösség St. Pölten

A közösség egyike azoknak akik állami segítséget is igénybe vesznek. Így némileg eltérő a működése a többi közösségtől.

Felügyeleti és támogatási szervezetei közé tartozik pl. a Tartományi Kormány, Igazságügyi Minisztérium, Munkügyi Minisztérium, Caritas és a közel 3000 barát és pártfogó képviselői.

A szervezeteket egyesületi elnök képviseli. A közösséget közvetlenül egy vezetői testület irányítja élén Karl Rottenslager úrral, mindenki Charly-jával.

Megérkezésem után két napig ismerkedtem a várossal és a közösség házaival. Miután kb. 20 éve csak alkalmanként beszéltem a német nyelvet egy kissé féltem attól, hogy nem fogom érteni és megértetni magam. A félelmem mint kiderült nem volt alaptalan, mivel az első két mondat után kiderült, hogy egy szót sem értek abból amit mondanak. Már kezdtem kétségbe esni amikor Charly végül németül szólt hozzám. Kiderült, hogy létezik egy német és egy osztrák nyelv. Ettől egy kissé ideges lettem, de szerencsére alaptalanul. Az első két hétben mindig akadt valaki aki osztrákról németre for-

dított. Később a „vendégek” alkalmazkodtak hozzám. Ebből kiderült, hogy elfogadtak.

Az Emmausz közösségekben élő embereket hívják vendégeknek. Az élet a házaknál a vendégekkel közösen folyik. Közös étkezések, a feladatok elosztása, közös szabadidős programok. Első hetekben nem is tudtam ki a vendég és ki a dolgozó.

Charly több lehetőséget ajánlott a közösség munkájának megismerésére, én pedig mint utóbb kiderült, a legnehezebbet választottam.

Mivel a közösség munkájának minden területét szerettem volna megismerni, egy-két hetet mindenhol eltöltöttem. Mivel nem ismertem senkit, sem a körülményeket, úgy döntöttünk, hogy a központban maradok és a szakácsnő vezet be a rejtelmekbe. Charley szerint az étkező és a konyha a ház központi része, minden érdemleges dolog itt zajlik. Ez annyira igaz, hogy ha nem mentem volna tovább, akkor is megismertem volna a közösség életét. Első héten már próbára is tették főzési tudományomat, és úgy látszik szeretik a magyar konyhát, mert többször is gyakorolhattam. Az élet a közösségen belül tervszerűen folyik, de ezt senki sem érzi tehernek.

Ebben az otthonban általában 14–15 vendég él. Itt dolgozik az adminisztráció személyzete akik mindössze öten vannak a gazdasági vezetővel együtt. Általában három–négy különböző diplomával rendelkező szociális munkás végzi a feladatokat, és segíti a három szociális akadémiát végzett személy munkáját. Külön említésre méltó, hogy a háznál ún. alternatív katonai szolgálatot végző fiatalok is dolgoznak. Ők az ún. civilidínerek. Négy-öt fő, meghatározott órát töltenek a házaknál, fizetésüket a Honvédelmi Minisztériumtól kapják.

A különböző intézményekkel a három szoc. akadémiát végzett fiatal tartja a kapcsolatot. Pl. börtönőrökkel, drog- és alkoholelvonó intézetekkel, nyugdíjas otthonokkal stb.

Erre a házra valóban illik az otthon szó. Egyszemélyes szobákban, egy-egy konyhával, fürdővel, wc-vel ellátott lakosztályokban élnek.

Itt már a klasszikus átmeneti intézetektől eltérő, magasabb szintű munka folyik. Ide olyan vendégek kerülnek akiknek már sikerült munkahelyet találni a városban vagy az intézmény saját munkahelyein. A lakóhelyiségeken kívül az étkezőkonyha, mosókonyha, szárító, üdítő bár, és egy kedves meghitt kápolna tartozik az intézményhez.

Egy-egy új vendég érkezésekor az első beszélgetésnél el kell fogadnia a házirendet. Ez után egy egyénre szabott célprogramot kell kialakítaniuk közösen az öt figyelemmel kísért szociális munkással. Választaniuk kell egy psychotherápiás kurzus témái közül, pl. alkohol hatásai, a közösségi élet nehézségei, stb. Ezeket a tanfolyamokat a városi egyesületek bonyolítják le. Ha nincs

önálló munkahelye, választania kell az intézmény által biztosított munkahelyek közül.

Egy hónap próbaidő után dönt az ún. házkör arról, hogy maradhat-e, esetleg visszairányítják egy alacsonyabb rendű átmeneti otthonba, vagy ha szükséges egy alkoholelvonó intézetbe.

Tehát nem mindenkin, és nem minden áron akarnak segíteni. A lehetőségeket kapják meg, amivel ha élnék megváltoztathatják életüket. A lehetőségek mellé minden segítséget megkapnak, ha ők is tesznek valamit érte.

Az otthon alapszabályai közé tartozik az alkohol tilalma, és a vallási etnikai egyenlőség.

Minden házra egyformán kötelező a hétfőként megtartott megbeszélés.

Délután az ott dolgozók, este az ott lakók felvetéseit, problémáit beszéljük meg. Este ez közösen történik a vendégekkel.

Az ott dolgozók megbeszéljük a vendégekkel történt dolgokat, döntenek arról, mi a következő teendő. Minden héten egy szoc. munkás beszámol a hozzá tartozó vendégek viselkedéséről, fejlődésükről, további terveiről.

Ekkor történik a heti munkák elosztása is. Minden nap egy fő ügyeletet tart du. 13 órától másnap 13 óráig. Ő készíti el a reggelit egy vendéggel közösen. Egy fő takarítja a ház egy részét, egy vendég a másikat. Az ügyeletes feladata a vacsora után a konyha rendbe tétele, lezárása, az üdítő bár felügyelete, lezárása. Egy fő segít a konyhán, ő főzi szerdánként az ebédet is. A hétvégén a vendégek főznek.

A többiek vagy szabadok, vagy a bevásárlásokat, a vendégek ügyeit intézik. Ők látogatják a börtönöket, munkaközvetítő irodákat.

Az otthonok ellátására a bőség és a takarékoság egyaránt jellemző. Itt nincs kidobott étel. A megmaradt ebédet hűtőkamrába teszik és másnap vagy harmadnap eszik meg. Az osztrák emberekre egyébként sem jellemző a pazarlás. Ami nálunk szinte elképzelhetetlen, náluk mindennapos. Pl. minden bejelentés nélkül megjelenik 3-4 fő és hatalmas tálcákon szendvicseket hoz, ami előző nap valamilyen rendezvényen megmaradt. 10-20 km-ről is. Minden hétvégén a cukrász üzemekben megmaradt sütemények áradata éppúgy jellemző, mint a szomszéd faluban élő öreg néni pár szem almája, salátája. A tej, tojás – ami ugyan törött, de attól még felhasználható – szintén így érkezik. Maradék kenyerek, lejárat előtt álló sajtok és más termékek. Mellette pedig a drágán vásárolt gyümölcsök és egyéb élelmiszerek.

III. Az Emmaus Közösség házai

A központi otthonon kívül két háza van még a közösségnek. egyik St. Pölten egyik részében Viehofenben található. Ez az otthon hasonló a központihoz. Itt általában azok élnek, akik az intézmény munkahelyein dolgoznak. A ház vezetőjén kívül itt is dolgoznak civilidinerek, és saját konyhájuk van.

Itt található a közösség munkahelyei.

Asztalos üzem:

Itt hozzák helyre azokat a sérült bútorokat amiket ajándékba kaptak. Játékokat, kegytárgyakat, bútorokat készítenek. Általában két-három asztalos szakmunkás irányításával.

A munka 7 órakor kezdődik 9 órakor reggeli, ami kb. fél óra, de ezt senki sem ellenőrzi. 12 órakor ebéd. 13 órától 16 óráig tart a további munkaidő. Pénteken csak 13 óráig dolgoznak.

A fizetésük egy része bankszámlára kerül, egy részét ami minimális lakásra és ellátásra fizetik. Minden pénteken meghatározott előleget kapnak.

Ott tartózkodásom alatt adták át az új konyhát, építik a további lakóhelyiségeket. Itt kb. 10 vendég, négy szoc. munkás és két fő civilidiner él. Legtovább három évig élhetnek itt.

Régiség, használtcikk részleg:

Az itt dolgozók foglalkoznak az ajándékba kapott bútorokkal, műszaki cikkekkal.

Fantasztikus élmény volt, amikor egy-egy nap két-három lakás teljes berendezését, az ollótól a koloniálbútorokig kirámoltuk és elszállítottuk Viehofenbe. Ezeket azután válogattuk és szortíroztuk.

Minden szerdán 15-18 óráig vásár van, ahol nagyon olcsón hozzájuthat mindenki ezekhez a dolgokhoz.

Miután egyetlen blokkot és pénztárgépet sem láttam, kérdésemre elmondták, hogy az árakat ők állapítják meg, alkudni is lehet. Adót nem kell fizetniük a bevétel után.

A teljes bevétel az Emmaus közösségé. Ez nem kevés. Minden hónap első szombatján nagy vásár van, ahol a „bazar” is nyitva van. Könyv, olló, kép, pohár, játék minden megtalálható itt. Minden vásáron eladó voltam, óriási élményem volt.

Tűzzománc műhely:

Művészi szinten készítenek ékszereket kegytárgyakat megrendelésre, és vásárookra.

Két esetben egy ott dolgozóval és egy pártoló tanítónővel elmentünk 50-60 km-re templomokba, ahol a dolgozó férfi aki több évet töltött börtönben, és az Emmaus Közösség segítette talpraállítani – egy ún. prédikációt mondott, börtönbe kerüléséről, szabadulás utáni életéről, az Emmausról.

Ezután vásárt tartottunk, ami mindig nagy bevételt hozott. Az Emmaus bevétele soha nem haladhatja meg a támogatás mértékét, mert ebben az esetben megvonják azt. Tehát nem lehet nyereséges. Ez azt hiszem nálunk elképzelhetetlen. Az osztrák felfogás szerint ezek az üzemek munkaterápiás intézmények, nem szabad profitra törekedniük. Dolgozni kell megtanítani a vendégeket. Legfontosabb nevelési módszernek a munkát tartják. Azonkívül egy munkanélküli 216.000 schilingbe kerül, míg az ilyen jellegű munkahely támogatása 138.000-be.

Kalvarienberg:

Ez az az intézmény ami számunkra leginkább érdekes, ami az első lépést jelentené a hajléktalanok ügyében.

Ez egy ún. lépcsős rendszerű intézmény.

Első lépcső az ún. Tageszentrum. Hasonló a népkonyhához, de sokkal több annál. Ezt azok veszik igénybe akik börtönből szabadultak, de nem akarnak itt maradni, átutazók, külföldiek vagy a rendőrség irányította ide valamelyik pályaudvarról. Itt meleg ebédet kapnak, megfürödhetnek, ruhájukat kimoshatják.

Segítségét kapnak ahhoz is, hogy a számukra megfelelő intézménybe jussanak.

Ide nők is jöhetnek.

Második lépcsőfok az átmeneti szállás. Ez a több napot itt tartózkodó részére van. Szintén börtönből szabadultak, más intézményből távozottak jönnek ide. Legtöbbször felvett kapcsolatok után célirányosan kerülnek. Őket már bejelentik, ellátják szükséges ruhákkal, többszemélyes szobákban laknak. A szobát reggel nyolctól du. ötig nem használhatják. Ideiglenes célprogramot készítenek, különös tekintettel a munkahely teremtésére, alkohorról, drogról leszokásra. Ha valaki alkoholt fogyaszt, de normálisan viselkedik, beengedik. Ellenkező esetben el kell hagynia az intézményt. Lehetőség van alkoholelvonó intézetbe, nyugdíjas otthonba való elhelyezésükre is.

Harmadik lépcsőfok az otthon rendszerű életmód.

Az igazán életükön változtatni akarók kerülnek ide. Itt hat hónapig maradhatnak, komoly célprogrammal, munkahely szerzése után munkával.

Ezzel a háromlépcsős rendszerrel is éreztetik, hogy aki a lehetőségekkel élni akar minden segítséget megkap, aki nem annak marad a népkönyha.

A másik fontos tapasztalatunk, hogy nem szabad létrehozni 15–20 fősnél nagyobb otthont. Nem arra van szükség, hogy az életfunkciókat fenntartsák, hanem személyre szóló programmal, munkahely keresésével, otthon teremtéssel kivonni abból az ördögi körből ami a börtön utca, börtön. Akkor a támogatás befektetése máris megtérült és profitot is hoz.

Azt senkinek sem kell külön elmondani, hogy a börtönökben levő elítéltek igen nagy százaléka nem rendelkezik szabadulása után családdal, munkahellyel, otthonnal. A mai albrélti díjakkal, munkanélküliségként más lehetősége nincs, vissza a biztonságot adó börtönbe, ahol ha jól viselkedik, jól dolgozik jobban megbecsülik, mint szabadulása után.

Nem csak a börtönökben kell európai normákhoz igazodni, hanem szabadulása után is.

Ebben vagyunk nagyon elmaradva. Ha nem adunk lehetőséget ahhoz, hogy saját otthonot teremtsen, dolgozzon, embernek érezze magát, és ezt anyagilag sem támogatjuk, újra jön a börtön. Ez sokkal több pénzbe kerül, mert egyre több időt tölt ott. Ez a befektetés soha nem térül meg.

Sokan mondják, hogy könnyű az osztrákoknak. Pedig az átmeneti otthonok ugyanazzal a problémákkal küzdöttek induláskor, mint mi. Az elítéltek is ugyanolyanok, sőt még a börtönök jellegzetes szaga is ugyan olyan.

Ők viszont távlatokban gondolkodnak. A munkahelyükön nem kell rögtön profitot termelniük, először meg kell tanítani őket a rendszeres munkára. Addig míg a börtönben a veszteséges munkahelyeket megszüntetik és az addig dolgozó elítéltek üldögélnek a zárkában, szó sem lehet munkára nevelésről.

Ezt persze előbb kell kezdeni. Erre az osztrákok is rájöttek.

Egy nálunk ismeretlen felfogású gyerekintézményt is meglátogattam. 14 éves kor után kerülnek ide, kb. 10 fős létszámmal működik. Asztalos munkát tanulhatnak. Szinte teljesen önellátóak. Egy kis farmon élnek, minden gyereknek meg van a feladata. Nincsenek luxus

körülmények, berendezések. A vezetőnő elmondta, az ő felfogásuk szerint nem szabad olyan életkörülményeket teremteni sajnálatból a gyerekeknek, amit az intézet elhagyása után saját erőből nem tud megteremteni rövid időn belül.

A gyerek megszokja, hogy mindene megvan, nem kell érte semmit sem tennie. Az intézet elhagyása után elveszti lába alól a talajt. Minden áron meg akarja szerezni azokat a luxus dolgokat ami az intézetben volt. Ez a „minden áron” általában nem munkát jelent, mert úgy túl lassú, hanem marad a lopás, rablás stb. Tehát a társadalom máris kitermelt magának egy börtönöket járó embert.

Ha szabadulása után sincs aki figyeljen rá, akkor az egész élete az lesz.

Alkalmam nyíltott egy más rendszerű átmeneti otthon meglátogatására is. Ausztriában egy-egy városban is több féle létezik.

Ez az otthon Salzburg közelében Vöckleburgban van. Érdekes módon terjeszkednek. Állami vagy magán házakat alakítanak át kis falukban. Rendbe hozzák, ezért tíz évig térítés nélkül használhatják. Itt 4–5 fő él, civildíner ügyeletesek mellett. Innen járnak dolgozni. Fizetésükből egy kis összeget vonnak le a lakásért és ellátásért. Zsebpénzt kapnak, a többi bankszámlára megy. Itt lehetőségük van egy nagyobb összeg össze gyűjtésére. Ezzel már kezdhetnek valamit, ha el kell hagyniuk 1–2 év múlva az otthont. A számlákon lévő pénzhez csak a szoc. munkások nyúlhatnak. Ők vehetnek fel róla pénzt ha a vendégnek szüksége van valamire.

A központ hasonló az Emmaushoz. A munkát itt is civildínernek segítik. Itt is célirányos munka folyik. Érdekes, hogy minden otthon csak három fő külföldit fogadhat be.

Egy-egy új ház beindításnál a környék lakói minden esetben hatalmas ellenállást fejtenek ki, de ezzel soha nem érték el, hogy ne tudjanak beköltözni. Az otthonok létrejöttek, jól működnek. A környék lakói hamarosan megbékéltek, sőt ruhával ennivalóval, munkaadással is támogatták őket.

Az alapelmélet minden otthonban hasonló. Kapcsolat a börtönökkel, különböző intézményekkel. Szabadulás után célprogram készítése. A célprogramban munkahely teremtés, otthonteremtés a fő cél. Jó a kapcsolatuk a munkaközvetítő irodákkal nyugdíjasok otthonával, ideg-élme szanatóriumokkal. Az alkoholelvonó kezelésem át-és hajléktalanok visszakerülnek az otthonokba. Az otthon teremtés némileg könnyebb mint nálunk.

Egy lerobbant ház megvételéhez és rendbehozásához az állam olyan kölcsönt nyújt amit 5–10 év múlva kell elkezdeni törleszteni, minimális kamattal. Ha nincs szándékában a lakónak a házat eladni a kölcsönt nem kell visszafizetni.

Kálvárienberg átalakításának alapkövetétele idején 8 fős csoport érkezett Kölnből és Stuttgartból, az otthoni Emmaus Közösségből.

Ezek az intézmények állami támogatás nélkül működnek, így lehetőségeik is szerényebbek. Nők és férfiak együtt élnek pl. Kölnben, ami további problémát jelent.

Tanácsolták, hogy azt lehetőleg kerüljük el.

Összegezve: Nagyon nehéz két hónapot töltöttem Ausztriában. Rengeteget tanultam. Sajnálom, ha ezt nem tudnám kamatoztatni.

Nagy Ferenc S. J

PÉLDÁZAT AZ IRGALMAS SZAMARITÁNUSRÓL

Lássam a történetet

– Lk 10,29–30a

A Jézussal vitatkozó törvénytudó kérdésére, hogy kit kell felebarátként szeretni,

Jézus példázattal válaszol.

– Lk 10,30bcde

A Jeruzsálem és Jerikó közötti veszélyes úton egy embert rablók kifosztanak, és félholtra verve otthagyják.

– Lk 10,31–32

Egy arra utazó pap meglátja, de nem segíti, továbbmegy; ugyanígy elmegy mellette egy levita is.

– Lk 10,33–35

Egy szamaritánus odamegy hozzá, megcsik rajta a szíve, elsősegélyben részesíti, a fogadóban tovább ápolja, és fizet a teljes felgyógyulásig.

– Lk 10,36–37ab

„E három közül ki viselkedett felebarátként?”

„Az, aki irgalmasságot tett vele.”

– Lk 10,37 cd

„Menj tovább az élet útján, és hasonlóképpen cselekedj!”

Szedjem pontokba

- (1) kérdés és példázat
- (2) kirabolva és félholtan
- (3) a pap és a levita
- (4) megrendülés és elsősegély
- (5) felebarátod a szamaritánus!
- (6) szeresd és utánozd!

Alakítsak helyzetképet

Jézussal meg a törvénytudóval együtt ott vagyok a jerikói úton, ahol majd egymás után felbukkannak a vándor meg a rablók, a pap meg a levita, és végül az Irgalmas Szamaritánus

Kérjek kegyelmet

- hogy meglássam és megérezsem magamban a törvénytudó, a pap, a levita lelkületét,
- hogy lássam halálos válságomat, amelyből csak egy irgalmas szamaritánus menthet meg, aki az Üdvözítő Krisztus küldetésében jön.
- hogy szeressem emberi megmentőmet, és Jézust, isteni Megmentőmet, azzal, hogy megmentett életem energiáival én magam is életet mentek meg

Megjegyzések

A Lukács-evangéliumban két személy kérdezi Jézustól – egy „ifjú” (18,18) és egy törvénytudó” (10,25) –: „Mester, mit kell tennem ahhoz, hogy örökös legyek az örök életnek?” Az „ifjú” kérdésére Jézus idézi a tízparancsot (18,20)

és hozzáfűzi a felebaráti szeretet parancsát (Mt 19,19).

A „törvénytudó” kísértő, kihívó szándékkal kérdez; Jézus nem felel neki, hanem tőle kérdezi a Törvényt; erre az elmondja a kettős főparancsot (10,27).

A Márk-evangélium szerint a helyzet másként fest: az, aki kérdez, nem kötekedő törvénytudó, hanem békés, jószándékú „írástudó” (Mk 12,18); kérdéses a „valamennyi közül első parancsra” vonatkozik,

Jézus pedig „első parancsként” az Isten-szeretetet, „második parancsként” a felebaráti szeretetet idézi; és amikor az írástudó lelkes egyetértését fejezi ki, Jézus megdicséri, amint az ifjúval is megtette.

A mondottak alapján nehéz eldönteni, hogyan keveredtek egymással az evangéliumi hagyományok, mivel, mikor, miről, milyen párbeszédet folytatott Jézus. Azt sem lenne könnyű pontosan meghatározni, milyen kérdésfeltevés előzte meg az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszédet.

Első pont

A törvénytudó, igazolni akarván magát, így szólt Jézushoz: „És ki az én felebarátom?” Jézus pedig átvéve a szót ezt mondta.

Második pont

„Egy ember ment lefelé Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik miután kifosztották és ütésekkel halmozták, továbbálltak, otthagyván őt félholtan.”

Harmadik pont

Történetesen egy pap ment lefelé azon az úton, és amikor meglátta, elment mellette; hasonlóképpen egy levita is, aki odaért a helyhez, amikor jött és meglátta, elment mellette.”

Negyedik pont

„Egy utazó szamaritánus pedig odajött hozzá, és meglátva őt szánalomra gerjedt, és odalépve bekötözte sebeit, olajat és bort öntve rájuk, és felültetve őt saját barmára, fogadóba vitte, és gondját viselte. És másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak, és így szólt:

»Viseld gondját, és ha valamit még ráköltesz, én, amikor visszatérek, megadom neked.«”

Ötödik pont

„E három közül, mit gondolsz, ki viselkedett felebarátjaként annak, aki a rablók kezébe esett?” Ő pedig azt mondta: „Az, aki irgalmasságot cselekedett vele.”

Hatodik pont

Azt mondta neki Jézus,
„Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!”

Az első pont elmélyítése

A párbeszédet a lukácsi „törvénytudó” kezdeményezte, és válaszként (valószínűleg az Isten-szeretet parancsa nélkül)

a felebaráti szeretet parancsát kapta, a „helyesen feleltél” dicsérő elismeréssel és a „tedd ezt, és élni fogsz” ajánlással.

A törvénytudó nem nyugszik meg, bizonyítani akarja, hogy helyesen kérdezett, és hogy kérdésére nem kapott kielégítő választ. Problémája most az, hogy ki a felebarát: csupán a családtagok és barátok? vagy rajtuk kívül minden honfitárs és hitsorsos? sőt esetleg még az idegenek, a bálványimádók is? „Ki hát az én felebarátom?”

Jézus példabeszéddel válaszol, de nem egyenesen a törvénytudó kérdésére; nem azt mondja meg, kit szeress felebarátként, és kit ne, hanem hogy ki szeret téged felebarátként, és ki nem.

A példabeszéd hűen tükrözi az akkori valóságos életet, ezért számos apró elemének is pontos és fontos jelentése van.

Második pont elmélyítése

Jeruzsálemtől Jerikóig kb. 35 kilométer az út, ezer méteres szintkülönbségen ereszkedik alá; hegyes, elhagyatott, rablók lakta vidék, félúton katonai állomással és szállóval; a közbiztonság veszélyeztetettsége ellenére is forgalmas kereskedelmi útvonal.

Jeruzsálemből egy ember megy le Jerikó felé; nevét nem tudjuk, arcvonásait nem látjuk; vajon zsidó ember? talán samaritánus? vagy pogány? becsületes utazó? vagy ő maga is zsvány?

Tény az, hogy rablók törnek rá, kifosztják mindenéből, alaposan elverik és megsebesítik, félholtan hagyják az úton, öntudatát veszítve várja a halált. Önmagától, mások segítsége nélkül képtelen megmenekülni nyomorúságából.

A harmadik pont elmélyítése

A pap, aki ugyanazon az úton halad, hazafelé tart Jerikóba vagy azon túlra Jeruzsálemből, a templomi szolgálatból. Meglátja a félholtat, kikerüli és továbbmegy.

Hasonló módon, hasonló okokból kifolyólag arra utazik egy levita is; ugyanúgy kikerüli és továbbmegy.

Miért nem segítenek a szerencsétlenen?

– Talán hogy a vér érintése (sőt egy idegen, ismeretlen ember) törvényileg tisztátalanná ne tegye őket?

– Talán a vér láttán megijednek, nagyon gyámoltalannak érzik magukat, nem tudják, hogyan kell elsősegélyt nyújtani?

– Talán mert ők, a papi osztály tagjai, hasonló veszélynek nincsenek kitéve, és ezért képtelenek a mással való azonosulásra, nem fogják fel és nem érzik át, hogy a halál torkában vergődő ember rászorul felebarátja megrendülésére és segítségére? – Talán mivel megcsömörlöttek saját maguktól, önmagukkal meghasonulva élnek, és ezt az utálatot kivetítik másokra is, főleg olyanokra, mint ez a szerencsétlen, akikhez se osztály-, se érdekközösség nem fűzi őket? – Talán mint a templomi kultusz szolgálói teljesen megszállottjai a kultusznak, az istentisztelet szabályozó előírásoknak? számukra csak a kultusznak van értelme, a valláshoz csak az tartozik hozzá, minden egyéb jelentéktelen és értelmetlen?

Mindenképpen az történik, hogy a másikban nem ismernek önmagukra, nem érznek sorsközösséget a félholtal, és így megsegítésére semmit sem tesznek.

Előre kitervezett útukon mennek tovább, pedig Isten irányváltoztatásra hívná őket.

Jézus egyszerűen leírja magatartásukat. De talán meg is bélyegzi, el is ítéli őket?

A törvénytudónak rá kell jönnie arra, hogy őt is hasonló veszély fenyegeti, mint a papot meg a levitát: könnyen elsáncolhatja magát abba a hiedelembé, hogy az örök élet elnyeréséhez elegendő biztosítékot talál a Törvénynek és helyes alkalmazásának elméleti ismeretében.

A negyedik pont elmélyítése

Arra utazik egy samaritánus is.
– Valószínűleg kereskedelmi ügynök (vigéc), aki a saját öszvérén lovagol; ráadásul esetleg még vándorkereskedő is: egy másik öszvéren az áruját szállítja.
– Nem valami finom, emelkedett szellem; a Törvény bonyolult rendszerében járatlan; feltehetőleg nem vallásgyakorló, nem is különösebben hívő; zsidó szempontból eretneknek számít, ki van zárva a jeruzsálemi templomi kultusból.
– Vidáman fütyörészve jön; nyitott szemmel jár a világban, egyszerű közvetlenséggel tekint az emberekre; nem zavarja mesterkéeltség, gátlás, önelégültség, főleg józan gyakorlati ézék irányítja, tevékenységét konkrét eredmények kísérik.
– Névtelen és rangtalan, hírnevével túlzottan nem bajlódik; mivel nincs sok félténivalója, szükség esetén könnyen kockáztata idejét, javait, becsületét.

Meglátja a félholt idegent, odamegy, közelebbről szemügyre veszi. Ha zsidó az illető, ellenséget kell benne látnia; egy pillanatra fellobban iránta ösztönös gyűlölete; de a következő pillanatban már ki is alszik: ő nem ismer se ádáz ellenséget, se tartós gyűlöletet.

Önmagát vetíti ki az ismeretlenbe: „Én ugyanerre a sorsra juthattam volna!” Megrendül

kettejük egybeolvadó végzetén,
irgalomra és szeretetre gerjed,
és ezzel felebarátja lesz az idegennek.
Az a szeretet, amellyel saját életét szereti,
éltető napsugárként árasztja el a felebarátot is.

Ideje engedi, hogy segítsen,
a szükséges anyagiak is keze ügyébe esnek;
megvizsgálja a sebeket,
borral fertőtleníti,
olajjal bedörzsöli, csillapítja, gyógyítja,
ideiglenesen bekötözi;
felebarátját felnyalábolja,
anyai gyengédséggel veszi karjába,
felrakja saját öszvéreire,
óvatosan beszállítja az útmenti vendégfogadóba,
mindkettőjüknek szállást bérel.

Személyesen gondját viseli a betegnek
lefekvésig, sőt egész éjjel;
másnap reggel a fogadásra bízza,
bugyellárisából két dénárt vesz elő,
előre fizet a betegápolásért,
nagyobb költségekre is felhatalmazást ad:
ezeket Jeruzsálembe visszajövet majd megtéríti.

Egy utolsó pillantást vet felebarátjára,
majd öszvéreire ülve ellovagol;
gondolatai már messze járnak,
saját üzleti ügyei kötik le.

Bizonyos idő múlva visszajön,
rendezi adósságát,
örömmel látja a gyógyulást,
aztán továbbmegy a maga útján.

Talán hosszú hónapok elteltével, egészen véletlenül,
megint találkozik a teljesen felépült emberrel.
Vidáman megveregeti a vállát:
„Na, öregem, hogy vagy? wie geht's? Látom, egészen
rendbejöttél!”
Rákacsint, kezét összedörzsöli:
„Tudnánk-e valami jó üzletet kötni?!”

Az ötödik pont elmélyítése

A szamaritánus az én felebarátom!

- Halálos veszélyben forogtam,
kiszolgáltatott voltam,
szükséget szenvedtem;
önmagamtól nem álltam volna talpra,
nem tudtam magamon segíteni.
- Rám talált nyomorúságomban,
önmagára ismert bennem,
megszánta bennem önmaga hasonmását.
- Nem töprengett azon, ki illetékes segíteni,
talán nem is ő, hanem valaki más.
- Volt ideje rám,
gondjaiba vett,
talpra állított,
kockázatot vállalt értem,
áldozatot hozott megmentésemre.
- Érdektelenül segített meg,
nem volt haszna belőlem,
nem kapott tőlem érdemleges viszonzást,
nem is gondolt arra, hogy tartozhatnám neki,
jótettével nem kívánt megvásárolni.
- Nekem viszont óriási hasznom volt:
megéltem, hogy gondomat viselik
érező szívvel és eredményes tettel,
hogy van még jövője életemnek,
és hogy én is tudok szeretni

hálás szívvel és hatékonyan.

- Rám nézett, megszánt, megszólított;
amikor meghallottam tőle a „te” szót,
akkor lettem „én” önmagam számára.
- Spontán megrendültségével és tettekkészségével
tisztá tükröként állt elélem;
amikor belepillantottam, „én” lettem.
- Úgy tett, mint az apa,
aki önmaga képére új életet nemz;
úgy tett, mint az anya,
aki testéből testet szül a világra;
lelkem az ő lelkéből lelkedzett.
- Találkozásunk jött és elmúlt;
segítsége nem tartott igény arra,
hogy szoros, tartós lelki kapcsolat kövesse;
az ilyen kapcsolatot ugyan nem zárja ki,
de mint felebaráti szolgálat nem is foglalja magában.
- Találkozásunk után elváltunk;
ő ment a maga útján,
ahova hívta a kötelessége,
szabadon, függetlenül, előre nézve;
engem sem kötött magához,
meghagyott szabadnak és függetlennek,
hogy én is a magam útját járjam.

- Ha netalán csalódott bennem,
ha várakozásainak nem feleltem meg,
akkor sem tett önző szemrehányást;
elszomorodott, de nem önmagán keseregve,
hanem miattam és értem aggódva.
- Nem szólt velem barátságot,
kölcsönös, maradandó kapcsolatot;
nem a barátom lett, hanem a felebarátom.

Felebarátom az irgalmas szamaritánus:
önmagát látta meg és örökítette meg benne,
élete gazdagságából adott nekem életet;
új életre keltett, a magam életére,
hogy tőle elszakadva járjam utamat.
Egészen halálomig belőle élek.
Már az öszövétségben voltak Szamaria-beliek,
akik igazi felebarátoknak bizonyultak (2Krn 28,15):

Áház idejében, egy szörnyű öldöklés után,
könyörületet gyakoroltak Jeruzsálem lakóival:
gondjukba vették az életben maradt foglyokat,
felöltöztették, megetették, olajjal megkenték,
az erőtlenekeket szamarákra ültették,
visszavezették őket testvéreikhez Jerikóba.

Ezek a Szamaria-beliek és a példabeszéd szamaritánusa
meg a sokezer más „irgalmas szamaritánus”
az üdvösségtörténet egyik fő erővonalát alkotják.

- A szamaritánus velem gyakorolt jósága
Isten Királyságának életáramlásába tartozik.
- A szamaritánus hasonlít a Jó Pásztorhoz,
aki megmenti báránykáját a tolvajoktól és rablóktól.
- Úgy jelenik meg a pap és a levita nyomában,
mint a Szőlőgazda Fia a szőlőművesek
garázdálkodása után;
igénytelen, megvetett Szamaritánus,
és mégis csak ő tud üdvözíteni.
- Amikor szamaritánusom „megrendül”
kiszolgáltatottságomon,
Istennek és Krisztusnak irántam érzett irgalmas
szeretete tölti el.
- Olajával és borával a szentségeket szimbolizálja,
és rábíz az Egyház vendégfogadójára.
- Amikor „visszatér”, hogy ápolásomért megfizessen,
az utolsó ítélet Bírójának előhírnöke.

A hatodik pont elmélyítése

„Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!
nincs más nagyobb parancs, mint ez.”

Életed végéig adósa vagy a szamaritánusnak,
akár ismered őt, akár ismeretlen maradt.
Ne feledd soha, amit érted tett,
amikor meglátott és megszánt,
bekötözött és karjába vett.
Nélküle elpusztultál volna,
életedet neki köszönheted,
annak, hogy sorsközösséget vállalt veled.
Az vagy, amivé általa lettél,
lelked a lelkéből lelkedzett.
A szamaritánus mindhalálig veled marad:
te magad jelented őt saját magadnak!
Amikor magadat nézed, őt látod;
amikor magadat szereted, őt szereted.

Életed végéig gondold szamaritánusodra,
elevenen éljen hálás emlékezetedben.
Úgy szeresd a szamaritánust,
amint saját életedet szereted!
Életed végéig maradj hűséges
a szamaritánus hálás emlékéhez,
a szamaritánus iránti szeretettedhez.

A szeretet nem a szamaritánushoz való kötődés,
nem függés, nem rabszolgaság;
maga a szamaritánus már nincs is veled,
otthagyt, a saját dolgai után jár,
nem vár és nem fogad el tőled semmit,
már gondolni sem akar rád.
A szeretet a te saját új életed,
tetted, szabadságod, függetlenséged,
és az a meg nem szűnő hálás tudat,
hogy ennek az életenergiának a felélesztésével
szamaritánusod önmagát sokszorozta meg benned.

A szamaritánus viselkedett felebarátodként;
menj, és te is hasonlóképpen cselekedjél!”

Mindhalálig adósa vagy szamaritánusodnak,
tartozol neki életed megújításáért.

Adósságodat azzal kell lerónod, hogy te is úgy
cselekszel, amint ő cselekedett;
szamaritánusként jársz a világban,
te is új életet keltesz.

Észreveszed embertársad szükséghelyzetét,
megrendülsz kiszolgáltatottságán, reménytelenségén,
tegnapi vagy holnapi önmagadra ismersz benne;
időd, tehetséged, javaid, lehetőségeid szerint
felkarolod, talpra állítod, életre kelted.

Visszagondolsz saját szamaritánusodra,
úgy szereted őt, mint saját magadat,
és ennek az „elemi önszeretetnek” az erejében
tevékeny és hatékony szamaritánussá válsz,
lelkedből lelkedzett életeket támasztasz.
Nem akarod lekötöztetni őket:
új életükhöz lényeges a tőled való függetlenségük,
hogy ők is szamaritánusként járassák saját útjukat.

A mai jól megszervezett világban is,
amikor hivatalos szervek foglalkoznak
az emberek mindenfajta elesettségével,
Ha egy ilyen segítségnyújtó munkása vagy,
a szamaritánus lelkületével közeledj az emberekhez,
ne pedig személyi vonások nélkül, névtelenül,
szívtelenül!

Ha hivatalos megbízatásod nincs is,
számtalanszor találkozol elesett emberekkel,

akiknek rád van szükségük:
arra, hogy észrevedd és megszánd őket,
hogy kockáztatni és áldozatot hozni tudj értük,
hogy szamaritánusuk hálából fakadó önzetlensége
talpra állítsa és új életre keltse őket.

A felebaráti szeretet nagy parancsa
nem törli el, nem változtatja meg, nem helyettesíti a
fennálló isteni és emberi törvényeket.
Sem az emberi természetbe írt törvényt;
sem az államok alkotta jogrendszereket.
Sem a modern társadalmi struktúrákat,
a jól vagy rosszul működő szerkezetműveket,
sem az emberi életre leselkedő
ezernyi jogtiprást és hanyagságból eredő veszélyt.
A felebaráti szeretet nem törvény és nem struktúra,
hanem életmodell, lelkület, dinamizmus;
az élő ember a struktúrában,
és az élő Isten az emberben.

„Felebarátunkat úgy szeretni, mint saját magunkat,
többet ér minden égő- vagy bármilyen más áldozatnál.”

Óvakodj tehát attól,
hogy meggátoljon a felebaráti szeretetben
a pap, a levita vagy a törvénytudó lelkülete:
szórszálhasogatásuk, formalizmusuk,
gátlásaik, maghasonlottságuk,
szűkkeblőségük, önzésük, könyörtelenségük!

Végeredményben Jézusra kell gondolnod,
hálásan emlékező szívvel kell az Irgalmas
Szamaritánus irántad való szeretetéből ihletést, erőt,
hatékonyt merítened.

„Ahogy az Atya szeret engem,
elhalmozva mindennel, teljes önmagával,
úgy szeretlek én is téged:
rád pazarolom gondolataimat, tanításomat,
szívem minden érzése és dobbanása érted van,
érted hullattam utolsó csepp véretem.”

„Én is irgalmas szamaritánusod vagyok,
sőt összehasonlíthatatlanul több bárki másnál,
nemcsak szívem nagyságánál,
hanem segítségem erejénél fogva is.
Isteni kegyelmem varázslatos orvosságával
gyógyítgatom minden olyan lelki sérüléset,
amely többé vagy kevésbé képtelenné tesz arra,
hogy megnyíljon a szamaritánus ember közeledésének,
vagy hogy te magad szamaritánus légy másoknak.”

„Szüntelenül irgalmasságot gyakorolok veled,
folyton megújuló életet árasztok beléd;
menj, és te is hasonlóképpen cselekedjél!”

„Én nem vagyok mindenkor veletek,
rövid nyilvános működés után elhagytam látható
világotokat,
hogy a szeretet hatalmas áramlásában
testi jelenlétem ne okozzon rövidzárlatot,
ne gátolja a teljes, egyetemes kibontakozást.
Ha megtapasztaltad szeretetem áradását,
ne közvetlenül nekem akard viszonzni,
hanem, keress más rászorulókat,
ahogy én is megkerestelek és felemeltelek téged!”

„Ez a legnagyobb parancs az összes közül,
nincs más nagyobb parancs, mint ez:
Szeressétek egymást!
Ahogy én szerettelek titeket,
ti is úgy szeressétek egymást!”

Görögkatolikus testvéreinknek ajánljuk

IMAÓRA A MEGVETETTEKÉRT

A görögkatolikus szertartás ún. Hatodik imaórája alapján. Énekek és elmélkedési anyag a 12 kínszenvedési evangélium szertartásából.

Kellék: A falról levett és a zárt királyajtóba állított missziós kereszt

(felállunk)

E: (előimádkozó): Szent atyáink imái által Úr Jézus Krisztus Istenünk könyörülj rajtunk!

M: (mind): Amen.

M: Dicsőség neked Istenünk, dicsőség neked.

Mennyei Király, Vigasztaló, igazságnak Lelke, / ki mindenütt jelen vagy és mindeneket betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek megadója, / jöjj el és lakozzál mibennünk, és tisztíts meg minket minden szennytől, / és üdvözítsd, Jóságos, a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk!

3-szor.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! – Urunk, tisztíts meg bűneinktől! – Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! – Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen.

MI ATYÁNK,...

E: Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

M: Ámen.

Uram, irgalmazz! 12. Dicsőség. Most és.

Jertek, imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek, imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek, boruljunk le, és imádjuk magát Jézus Krisztust, / a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

70. (69.) zsoltár

Istenem, irgalmadban ments meg, siess, Uram, segítségemre! / Valljanak szégyent és piruljanak gyalázatunkban, akik életemre törnek! / Szégyenkezve hátráljanak, akik örülnek bajomon, / Hátráljanak megszegyenülve, akik így gúnyolnak: „Így kell neki! De ujjongjanak és örüljenek benned mind, akik hűségesen keresnek téged! / Hirdessék mindig, hogy nagy az Isten, mindnyájan, kik várják üdvösségedet! / De én nyomorult és szegény vagyok. Istenem, siess hozzám! / Te vagy segítőm és szabadítóm, ne késsél tovább, Uram!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen.

Alleluja, alleluja, alleluja, dicsőség neked Isten.

(leülünk)

1. elmélkedés. – *utána együtt mondjuk:* Hozzád kiáltok föl, ki az esetekben iránt való irgalmadból magadat változatlanul kiüresítetted, és bár szenvedély nélkül vagy, egész a kínszenvedésig megalázkodtál, Isten Igéje! Add nekem a te békességedet, emberszerető.

2. elmélkedés. – *majd együtt:* Hozzád kiáltok föl...

3. elmélkedés. – *majd együtt:* Hozzád kiáltok föl...

Ének. 1. hang. Szeressük embertársainkat, / mint atyánkfiait Krisztusban, / és ne legyünk könyörtelenek egymáshoz, / nehogy mint az irgalmatlan szolga elítélteszünk, / s a pénzszereget miatt, mint Júdás kétségbe essünk, / haszontalanul elvesztegetvén életünket.

4. elmélkedés. – *majd együtt:* Kit a hatodik nap hatodik órájában keresztre szegeztek, / töröld el Ádámnak a paradicsomban elkövetett bűnét, / semmisítsd meg vétkeink adóslevelét. / és üdvözíts minket Krisztus Istenünk!

5. elmélkedés. – *majd együtt:* Kit a hatodik nap...

6. elmélkedés. – *majd együtt:* Kit a hatodik nap...

Dicsőség. Most és. (istenszüli. 2. hang.):

Vétkeink sokasága miatt / nincs bátorságunk az Úr elé járulni. / De te Istenszüli Szűz, / imádd érettünk a te szent Fiadat, / mert sokat tehet az anyának könyörgése Urunknak megkérlelésére. / Ne vesd meg a bűnösök kérelmét ó tisztaságos Szűz, / mert irgalmas ő és üdvözíthet minket, / ki érettünk önként szenvedett.

7. elmélkedés. – *majd antifona, 8. hang:*

Urunk, ki a vérrel fertőzött kezű latort / útitársadul fogadtad, / tégy minket is osztályossá övele, / mint jóságos és emberszerető.

8. elmélkedés. – *majd újra:* Urunk, ki a vérrel...

9. elmélkedés. – *majd újra:* Urunk, ki a vérrel...

Együtt: Hamar előzőn meg minket a te irgalmasságod, Uram, mert igen szegények lettünk. Segíts meg minket, szabadító Istenünk, és a te neved dicsőségéért, Uram, szabadíts meg minket, és légy kegyelmes bűneinknek a te nevedért.

(felállunk)

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, / irgalmazz nekünk! 3-szor.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen.

Szentháromság könyörülj rajtunk! / Urunk, tisztíts meg bűneinktől! / Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! / Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram irgalmazz! Uram irgalmazz! Uram irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen.

MI ATYÁNK, ...

E: Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

M: Amen.

Tropár, 2. hang: Üdvösséget szereztél a földön, Krisztus Istenünk; / kiterjesztéd legtisztább kezeidet a kereszten, / hogy összegyűjtsd a pogány nemzeteket, / kik kiáltják neked: Uram, dicsőség néked!

DICSŐSÉG. A te szent képed előtt meghajlunk, Jóságos, / kérvén bűneink bocsánatát, Krisztus Istenünk, / mert önként kegyeskedtél testileg a keresztre fölmenni, / hogy szabadítsd meg, kiket alkottál, az ellenség rabságából; / miért hálásan kiáltjuk neked: / Mindeneket örömmel betöltöttél Üdvözítőnk, / eljövén a világot üdvözíteni.

MOST ÉS. Dicsőített vagy te, Istenszüli Szűz, énekelünk téged, / mert Fiad keresztre által meggyőzetett a pokol és a halál megtöretett / s mi a halál fiai föltámadtunk, / s az életre méltókká tettünk; régi boldogságunkat: a paradicsomot visszanyertük. / Miért is őt háládatossággal dicsőítjük, / mint uralkodó Istenünket és egyetlen kegyelmezt.

(leülünk)

10. elmélkedés. – *majd ének:* Aki önként emelkedtél föl a keresztre, Krisztus Istenünk, / ajándékozd kegyelmedet a terólad nevezett új népednek! / Örvendeztess meg isteni erőddel mindnyájunkat, / és segíts diadalra minden megtámadóink ellen, / kik védezközzül bírjuk a te békefegyveredet, / a legyőzhetetlen győzelmet.

11. elmélkedés. – *majd ének:* Aki önként emelkedtél...

12. elmélkedés. – *majd ének:* Aki önként emelkedtél...

(felállunk)

Uram irgalmazz (40-szer)

Közös ima: Ki minden időben és minden órában / a mennyben és a földön imádandó és dicsőítendő vagy, / jóságos, hosszantűnő és sokirgalmú Istenünk, ki az igazakat szereted, a bűnösökön könyörölsz, / ki a jövőző javak ígérete által mindenkit üdvösségre hívsz, / – magad urunk, – fogadd el ez órában mi imánkat is, / és jóságod által igazgasd életünket törvényeid megtartására. / Szenteld meg lelkünket és tisztítsd meg testünket, / igazgasd gondolatainkat, tedd bölcsésé és józanná értelmünket / és ments meg minket minden aggódástól, bajtól, fájdalomtól és lelki szenvedéstől. / Végy körül minket szent angyalaiddal, / hogy az ő védelmük mellett megőriztetve és általuk tanítatva / a hit egységére és megközelíthetetlen dicsőséged megértésére vezéreltessünk; / mert áldott vagy örökkön örökké. Amen.

Uram irgalmazz, Uram irgalmazz, Uram irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, / ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szüted, / téged, valóságos Istenszülő, magasztalunk.

E: Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

M: Amen.**1. elmélkedés** (Jn 13,31–18,1)

Nagycsütörtökön este 12 evangéliumi szakasz felolvasása közben hallgatjuk Urunkat, Jézus Krisztust, és kísérik őt a Golgotára.

Az első evangéliumi búcsúbeszédből most fontoljuk meg a következő szavakat: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehetnek.” (Jn 15,5.)

Uram, Istenem! Te megteremtetted a lehetőségét annak, hogy ilyen közelinek, bennem élőnek tudhatlak és érezhetlek. Örömben, hogy belőled táplálkozó szőlővessző lehetek, hogyan is irigyelhetném ugyanezt a kegyelmet másoktól, embertársaim bármelyikétől – a bűncelekményt elkövetőt is, akinek legtöbbjéért én semmit sem tettem, de te életedet adtad.

Te, akinek minden szőlővessző fontos, taníts engem megbecsülni istengyermeki mivoltomat, és tisztelni akaratomat, hogy másokban is meg kell látnom Téged, aki emberszerető Isten vagy, és szőlőtő gyanánt táplálsz az emberi nemet. Amen.

2. elmélkedés (Jn. 18,1.–28.)

„A csapat parancsnoka, valamint a zsidó szolgák elfogták Jézust és megkötözték” (Jn. 18,12.)

Uram! A megkötözött kezű ember kiszolgáltattott. S te hagytad magad! Olyan akartál lenni, mint a rossz szülőknek kiszolgáltattott gyermek, aki a szeretetről inkább csak álmodik, de mivel alig tapasztal belőle valamit, adni sem tudja másoknak? Olyan akartál lenni, mint az eladósodott ember, vagy a hontalan menekült, kiszolgáltatta mások döntésének, akarnak-e segíteni rajta, vagy sorsára hagyják?

Te, aki megkötözöttségedet érettünk túrted, légy könyörületes az önhibájukból, vagy azon kívül kiszolgáltattott emberekhez, és mutasd meg a szabadulás útját! Amen.

3. elmélkedés (Mt. 26,57.–75.)

Jézus Kaifás előtt. Előlépnek a hamis tanúk, majd esküvel kényszerítik ki a vádlottból az igazságot: Ő az Isten Fia. De ez csak azért kell, hogy utána Istenkáromlással vádolhassák, és halálra adják.

Ó, milyen gyalázatos, előre kitervelt bírósági komédia! – Mint amilyeneket nap mint nap látunk, s talán részesei is vagyunk saját kis környezetünkben, a munkahelyen, iskolában, vagy az úgynevezett pletykabíróságon. Fejére olvasni a másíknak vélt vagy valós vétkeiket. S előfordul, hogy „aki szög meg százezreket

rabol, bírása leszen annak, kit a szükség garast rabolni kényszerít.”

Ments meg Uram – és ne csak engem – attól az állapottól, amikor körülöttem élők lesik, hogy hibázom el. – Hogy kezet emelhessek az előítélettel megvetett emberre. Amen.

4. elmélkedés (Jn. 18,28.–19,16.)

„Hát zsidó vagyok-e én? – tört ki Pilátus.” (Jn 18,35a.)

Az ártatlan felett ítélkező idegen megszálló dölyfösségével kezelt téged Pilátus, azt gondolván, ő az úr élet és halál felett. És te, Uram, mindennek Királya, méltósággal túrted ezt. Nem hívtad harcra mennybéli szolgálódat, mert tudtad, hogy ezrek és milliók fognak még kiáltani hozzád elnyomtatva, igazságos döntésre várva. És tudtad, hogy az ártatlanok megsegítése a mi dolgunk lesz, nem az angyali seregeké. Ezen elgondolkozva érlelődik bennem a tett, amikor látom: Egyfelől elnyomottak hívnak segítségül téged, vagy éppen tagadják léted, mert hiába várják segítséged. Másfelől meg az elnyomók meg az elnyomás haszonélvezői nagyokat imádkozva hálálkodnak néked.

Ártatlanul elítélt Üdvözítőm! Ments meg tőle, hogy bárkinek is fölébe kerekedjek, és adj nekem erővel párosult leleményeséget, az elnyomottak felemeléséhez! – Amen.

5. elmélkedés (Mt 27,3.–32.)

„A helytartó tehát fölterte a kérdést: Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül? Barabást! – kiáltották. Pilátus tovább kérdezte: Hát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak, mit tegyek? Mind azt kiáltották: Keresztre vele!” (Mt. 27,21.–22.)

Uram, aki vállaltad ezt a különös megmértetést, ments meg attól mindenkit, hogy alábbvalónak tartsák másoknál pénz miatt, érdekből, bőrszíne, vagy társadalmi hovatartozása miatt, vagy más alantas, netán aljas szempontok alapján. Amen.

6. elmélkedés (Mk. 15,16.–32.)

„Ezután kivették, hogy keresztre feszítsék.” (Mk. 15,20b.) (elmélkedés a Keresztút II. állomása alapján.)

7. elmélkedés (Mt. 27,33.–54.)

„Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztottak ruháján.” (Mt. 27,35a.)

(Elmélkedés a Keresztút X. állomása alapján.)

8. elmélkedés (Lk. 23,32.–49.)

„Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponyahegynek hívtak, ott fölfeszítették.” (Lk. 23,33a.)

(Elmélkedés a Keresztút XI. állomása alapján.)

9. elmélkedés (Jn. 19,25.–37.)

„Jézus keresztre alatta ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt, és Mária Magdolna.” (Jn. 19,25.)

(Elmélkedés a Keresztút IV. állomása alapján.)

10. elmélkedés (Mk. 15,43.–47.)

Pilátus, miután a századostól megbizonyosodott róla, hogy Jézus valóban meghalt, Józsefnek ajándékozta a holttestet. Az pedig gyolcsot vásárolt, majd levette Jézust a keresztről. (Mk. 15,45.–46a.)

Elmélkedés a Keresztút XIII. állomása alapján;

11. elmélkedés (Jn. 19,38.–42.)

„Azon a helyen, ahol keresztre feszítették, volt egy kert, s a kertben egy új sírbolt, ahova még nem temettek senkit. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt ide temették Jézust.” (Mt. 19,41.–42.)

(Elmélkedés a Keresztút XIV. állomása szerint)

12. elmélkedés (Mt. 27,62.–66.)

„Másnap, a készület napjának elmúltával a főpapok és az írástudók egybegyűltek Pilátusnál és figyelmeztették: Uram, emlékszünk rá, hogy ez a csaló még életében azt állította: Harmadnapra feltámadok. Rendeld hát el, hogy harmadnapig őrizzék a sírt!” (Mt. 27,62.–64a.)

(Elmélkedés a Keresztút XV. állomása alapján.)

Az **Agapé** Kft.

Ferences Nyomda és Könyvkiadó legújabb kiadványai

A Teológiai zsebkönyvek sorozatban:

ALSZEGHY Zoltán: A kezdetek teológiája

140 oldal, 115x168 méret, karton 160,-Ft

A "protológia" az "eszkatológiával" ellentétben, a kezdetek teológiája. Nemcsak a múlt ismerete kedvéért tanulmányozza a kinyilatkoztatást, hanem azt akarja tudni, hogy mit mond nekünk Isten rólunk, amikor létünk eredetét tárja elénk. Ezért foglalkozik a protológia a világ teremtésének, az ember alkotásának, az embri nyomor eredetének, az üdvösség kezdetének feltárásával.

ALSZEGHY Zoltán: Az ember jövője

116 oldal, 115x168 méret, karton 160,-Ft

Az ember élőlény, aki várja az eljövendőt. A szerző célja, hogy igyekezzen segíteni az olvasót, hogy felismerje és megérezze, hogy az élet túlvilági jövőndő fényében kapja meg egész kiengesztelő és vigasztaló értelmét. De ezt nem holmi "hivatalos szemlélet" kedvéért teszi, hanem azért, mert maga a mi Urunk Jézus Krisztus ébreszti bennünk a végső jövőndő várását. Ennek a várakozásnak a tudománya pedig az eszkatológia, amely tulajdonképpen e mű központi témája.

ALSZEGHY Zoltán: A gyónás

120 oldal, 115x168 méret, karton 160,-Ft

Az utolsó évszázadban kevés intézménynek volt olyan jelentősége a katolikus ember vallás és erkölcsi életében, mint a gyónásnak. Jelen mű ezen intézményes valóságot tanulmányozza, amelyben a katolikus hívők a megtérést, a megigazulást, a bűnbocsánatot, az Istennel és az Egyházzal való kiengesztelődést keresik. Ebben a tapasztalati valóságban pedig azt vizsgálja, hogyan valósul meg a megigazulás kegyelmi misztériuma.

ALSZEGHY Zoltán: A házasság

120 oldal, 115x168 méret, karton 160,-Ft

A katolikus házasság életprogram, melyet a nem hívők megvalósíthatatlannak és mindenestre korszerűtlennek tartanak, de amellyel a protestáns és az ortodox keleti egyházak sem értenek egyet minden pontban. A teológus számot ad a remény alapjáról, mely a házásokban, a házasulókban és az ő szolgálatukban álló lelkipásztorokban él, akik helyes útnak tartják a programot, melyet az Úr szavából kiolvashatnak.

Az Életszentség Nagymesterei sorozatban:

ARMATH Károly: Pietrelcinai Pio atya

76 oldal, 120x185 méret, karton, 11 f/f illusztrációval, színes fedőlap, 8. kiadás 195,-Ft

Századunk stigmatizáltját, a kapucinus szerzetest szólaltatja meg a szerző. Pio atya írásainak alapján mutatja be életútját és lelki fejlődését, rendkívüli vallási élményeit, misztikus megtapasztalásait.

KLEMM Nándor: Boldog Taigi Annamária

120x185 méret, karton, színes fedőlap 195,-Ft

A 18. század második felének nagy alakja, mint szentéletű feleség és édesanya érdemelte ki a tiszteletet. Lelkiségének fő jellegzetességei közül kiemelkedik a legméltóságosabb Oltáriszentség, a Szentháromság, a gyermek Jézus, valamint Urunk szenvedése és Urunk édesanyja iránti tisztelete. – Istentől természetfölötti tulajdonságokat kapott ajándékul. A legszembetűnőbb látnoki tehetsége volt, melynek birtokában bepillantást nyert a világban történő jelen és jövő eseményekbe egyaránt. De egyének kegyelmi életébe is bele tudott látni. Eletrajza először jelenik meg magyar nyelven.

FÜZÉR Julián: Mindszenty bíboros szentek között

120x185 méret, karton, színes fedőlap 195,-Ft

A szerző Amerikában megjelent művének rövidített, de egyben újabb fejezetekkel bővített műve most itthon is kapható.

LUSH Gjergji: Teréz anya

120x185 méret, karton, színes fóliázott fedőlap, 2. kiadás 195,-Ft

A Hitvédelmi füzetek sorozatában:

SZABÓ Ferenc: Igaz-e, hogy Jézus nem létezett?

32 oldal, 120x170 méret, fűzött 50,-Ft

SZABÓ Ferenc: Igaz-e, hogy Jézus csak ember volt?

32 oldal, 120x170 méret, fűzött 50,-Ft

SENTEMÁRTONI Mihály: Igaz-e, hogy a betegség Isten büntetése?

32 oldal, 120x170 méret, fűzött 50,-Ft

KISS Ulrich-SZENEMÁRTONI Mihály: Igaz-e, hogy beléptünk a Vízöntő-korba?

32 oldal, 120x170 méret, fűzött 60,-Ft

BENKŐ Antal: Igaz-e, hogy a szcientológia egyház?

32 oldal, 120x170 méret, fűzött

KISS Ulrich: Igaz-e, hogy a halottakkal érintkezhetünk?

32 oldal, 120x170 méret, fűzött 60,-Ft

A Példaképed, védőszentek sorozatban:

(színes életrajzok gyermekeknek)

SZÁNTÓ Konrád: Boldog Gizella élete

16 oldal, 170x236 méret, 5 színes illusztrációval, színes fedőlappal, fűzött 80,-Ft

ÁRPÁS Károly: Árpádházi Szent Imre

16 oldal, 170x236 méret, 5 színes illusztrációval, színes fedőlappal, fűzött 80,-Ft

Imakönyvek

Szent József imakönyv

148 oldal, 95x135 méret, színes fóliázott fedőlap, ragasztott 160,-Ft
A legteljesebb Szent József imakönyv Szent József miséjével, litániájával, kilencedekkel, imákkal különböző alkalmakra és énekekkel.

Páduai Szent Antal imakönyv

160 oldal, 95x135 méret, színes fóliázott fedőlap, ragasztott, 5. kiadás 160,-Ft

Lourdes-i kilenced

62 oldal, 95x135 méret, színes fóliázott fedőlap, fűzött, 6. kiadás 50,-Ft

A keresztfához megyek

120x190 méret, színes fóliázott fedőlap, 3. bővített kiadás 230,-Ft
Keresztutak gyűjteménye. 25 kereszttúti ájtatosság egyéni és közösségi kereszttúti ájtatossághoz.

Más kiadványok:

LUKÁTS Márta: Virágok imája

136 oldal, 115x205 méret, színes fóliázott fedőlap, f/f illusztrációkkal minden vershez, 3. kiadás 230,-Ft

HARMATH Károly:

Mária, Jézus Krisztus édesanyja, 180 Ft

104 oldal, 140x190 méret, karton, színes fóliázott fedőlap, 2. kiadás

KNOWLES Andrew: Út a hithez

128 színes oldal, 140x210 méret, karton, színes fóliázott fedőlap
Közérthető, egyszerű, de változatos nyelvezettel ad választ a kérdésekre, amelyeket az ember minduntalan felvet: miért higgyek? mi-ben higgyek? van-e élet a halál után? A Sátán valójában létezik?.. és még sok más kérdésre. A hitet keresők és a hit után érdeklődők "kézikönyve".

360,-Ft

Teljes nyomdaipari szolgáltatást is vállalunk.

Címünk:

6726 Szeged, Mátyás tér 26. Tel./Fax: (62) 323-002

- 1 Péter 3,19.** „Így ment el a börtönben sínylódó lelkekhez, és hírt vitt nekik.”
- Lukács 15,2.** „A farizeusok és az írástudók méltatlankodtak miatta: Ez bűnösökkel áll szóba, sőt eszik is velük – mondták.”
- János 8,7.** „...Az vesse rá az első követ, aki büntetlen közületek!”
- Máté 5,44.** „Én pedig ezt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozatok üldözőitekért...”
- Máté 5,46.** „Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket, mi lesz a jutalmatok? ...”
- Máté 7,1–5.** „Ne ítélkezzetek, hogy fölöttetek se ítélkezzenek! Amilyen ítélettel ti ítéltek, olyannal fognak majd fölöttetek is ítélkezni. Amilyen mértékkel mérték, olyannal fognak majd nektek is visszamérni. Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát senki nem veszed észre? Hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van?”
- Lukács 6,46.** „Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek meg amit mondom?”

Jelképeink és eredetük:

1. A töviság – Krisztus: a szenvedő, a bűnösökért szenvedő Krisztust jelképezi. – Ahogyan félünk a tüskétől, tövistől, mert megszúr, megkarcol, fájdalmat okoz, bevérez – ugyanúgy félünk az ismeretlentől, a börtönlakótól, a börtönből szabadulttól, a Más-tól. Az eredeti a szegedi Szent Gellért templom (Tátra tér) oltárfeszületén található.

2. A kar nélküli Krisztus: 1.) Münster város lebombázásakor a székesegyház is porig lerombolódott. Csak az oltárfeszület maradt meg épségben – csupán Krisztus karjai hiányoztak. Újjáépítésekor a hívek kívánságára a feszületet csonkán hagyták. 2.) A középkorban egy, az egész Európában elterjedt ima első sora így hangzott: „Mi vagyunk Krisztus kezei...” Jelképként a St. Pölteni Emmaus Közösség használja, hogy állandóan figyelmeztessen (és alázatra intsen) bennünket: „Soha ne feledjük, hogy mi vagyunk Krisztus kezei!”

JOBB LATOR a Mécses Lelkiség lapja

Kiadja: a Mécses Szeretetszolgálat Magyar Börtönpasztorációs Társaság

Főszerkesztő: Dr. Majzik Mátyás

Szerkesztőség: 6753 Szeged-Tápé, Heller köz 6. Telefon/fax: 36/62 325-139

ISSN 1218-4284

Előfizetés egy évre: Belföldön: 300 Ft, külföldön: 10 USA\$ vagy ennek megfelelő értékű más valuta

Nyomdai kivitelezés: Agapé Kft. Ferences Nyomda és Könyvkiadó, Szeged